Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26030
Copyright: Admont, Benediktinerstift

urtutem patientie & humilitatis tenuerunt & nequaq
humanis laudib deceptis. Respuentes nanq; manis glę
psentis utę uanos rumores. illa solam celestem eternaq;
glam concupiscunt q xpo placere desiderant quę ex do e
& pmanet meternu. cui claritatis splendorem nulla hu
mana lingua potest exponere. Hec g exempla patientie &
humilitatis considerans filiole siqndo irrogate t fuerint
miurię fortissime urtute patientię & humilitatis custodi.
& imitare ppbam q dixit. Ego autē tanq surdus ñ audiebam
& sicē mutus ñ apiens os suū. & factus sum sicē homo ñ audiens
& ñ habens in ore suo increpationē. Qd certe ad monendū
sensum nrm cotidie in sinaxi psallitur. Caue etiam ne uanā
glam laudesq; hominū delectetis. & pdas omia quę laboran
do in bonis opib acq sieris. fructusq; ieunii & abstinentie tue
uigiliarūq; & orationū mercede in eterna uita ñ conseqris
a dno. qa ipse dixit in euangio de eis q laudes hominū que
runt. Amen dico uob. receperunt mercedē suā. & alia multa
sunt quę de cauenda uana gia sce septurę nos admonere ñ
cessant. Caue g o fili & neq; ad irrogatas iniurias exardescat
in iracundia animus tuus. & si iniqtatū fuerit cor tuū. ipse
tam districte in timore dni refrena ab iracundia animū tuū
ut possit urtutē humilitatis ac patientię custodire.
& tunc uerac̄ter ostendis. qd pmisisti dicens. qa tanq mor
tuus degeas in hoc mundo. si nihil turbolentū respondeas
eis q t iniurias irrogant sicē nec illi de monumentis mor
tui in quos multas iniurias & conuicia dixisti. & nihil t pe
nitus responderunt. Ideo oportet ut fortiter custodiam
urtutē humilitatis ac patientię quatenus possim ad ce